

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

HAMNBILD FRÅN GÖTEBORG. — FOTO. N. R. ALLARD, GÖTEBORG.

23:DJE ÅRG.

DEN 9 OKTOBER

N:O 2

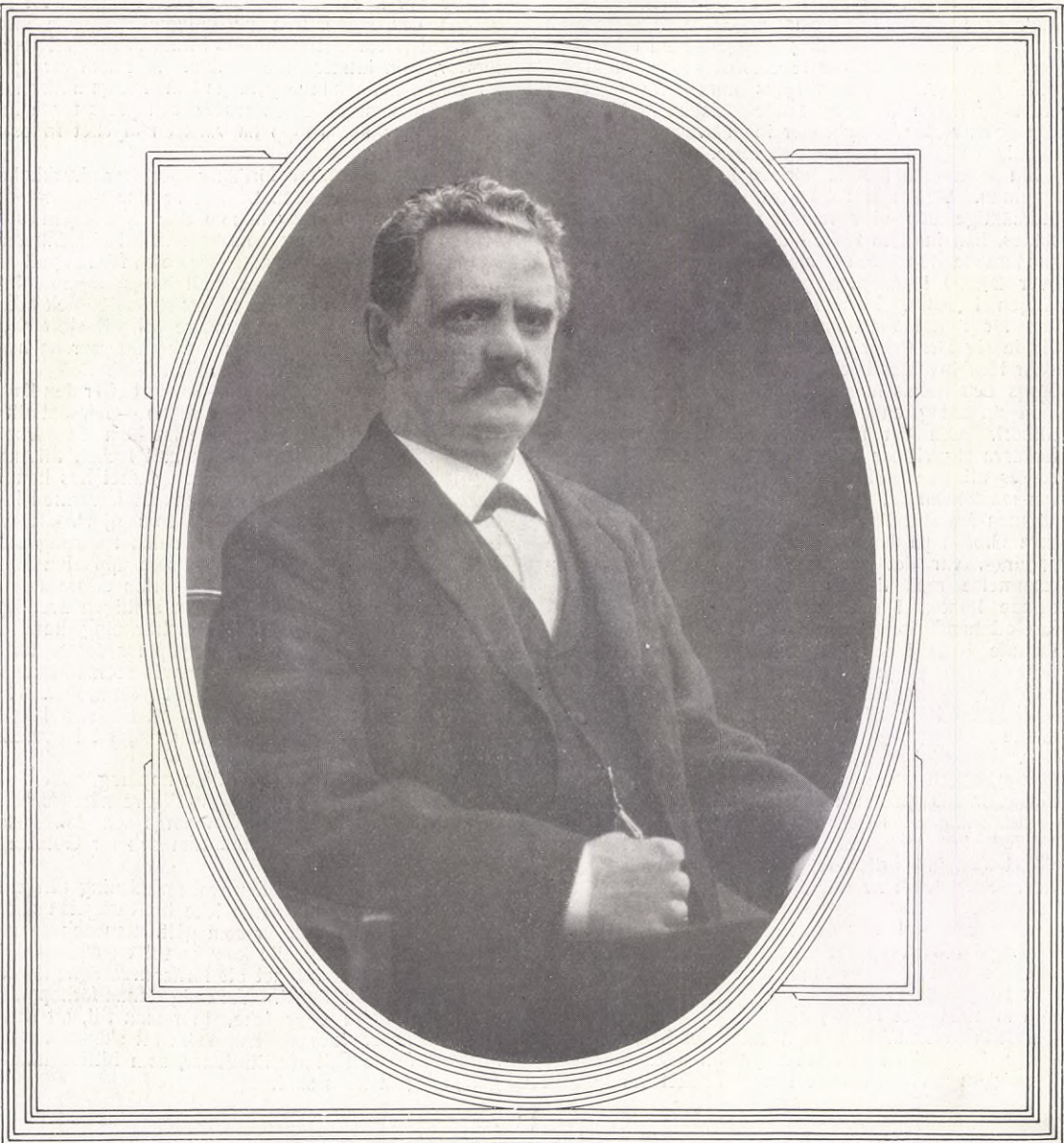

Foto: Jonason, Göteborg

M. Lyfsholm

Kliché: Gots Ritbyrå & Klichéanstalt, Gbg.

Vid avslutningen av Göteborgs och Bohus läns landstings sammanträden den 23 september tillkännagav ordföranden, direktör Melcher Lyckholm, att det var hans avsikt att träda tillbaka för att lämna rum åt någon yngre kraft. Det är en synnerligen vacker bana i ett hängivet kommunalt arbetes tjänst, som härmed bragtes till avslutning.

David Melcher Lyckholm är född i Sjögesta i Östergötland den 9 december 1856 och fyller sålunda om några veckor sextiofem år. Föräldrarna voro lantbrukaren Anders Persson därstädes och hans maka Christina Lyckholm. Följande sin tio år äldre broder Johan Wilhelm Lyckholms föredöme ägnade han sig vid uppnädd vuxen ålder år 1875 åt bryggerierket, till en början vid Ytterborgs bryggeri i Kristiania, där brodern då var bryggmästare, genomgick därefter bryggeriskolan i Worms och vann år 1878 anställning som bryggmästare vid Erlangens bryggeriaktiebolag i Uppsala. Redan år 1881 överflyttade han emellertid till det av brodern 1879 nyanlagda Wilhelmsdals bryggeri i Örgryte utanför Göteborg och övertog vid dennes fränfalle 1894 den av honom under firma J. W. Lyckholm & Co. där bedrivna bryggeriverksamheten. Melcher Lyckholm utvecklade genom samvetsgrann skötsel och skicklig ledning bryggeriet till ett av landets största och modernaste etablissemang, vilket särskilt på lageröstillverkningens område förvärvat sig ett synnerligen högt anseende. Sedan år 1897 har han ock av sina yrkesbröder inom Svenska Bryggareföreningen invalts i dennas styrelse.

Sin kommunala bana började Lyckholm i Örgryte kommun. Redan år 1885 invaldes han i kommunalfullmäktige och blev fem år senare ordförande därstädes, han insattes i skol- och kyrkoråden samt omhänderhade den i denna stora kommun med slutligen över 20,000 invånare högst betungande kassaförvaltningen i dessa. På mångfaldiga andra sätt verkade han för övrigt för kommunens framåtskridande och inlade sig förtjänster om detta.

År 1897 invaldes Lyckholm för första gången i Göteborgs och Bohus läns landsting, som han sedermera med undantag endast för en tvåårsperiod oavbrutet tillhört. Om det förtroende han härinom lyckades förvärva sig vittnar bäst, att han redan 1910 av tinget valdes till vice ordförande efter den då avgångne veteranen konsul W. T. Lundgren i Strömstad. När vid nämnda års slut tingets ordförande, disponenten William Gibson på Jonsered av hälsoskäl avböjde förnyat uppdrag, var det säkerligen också i bästa överensstämmelse med tingets önskingar, som k. m:t placerade honom i ordförandestolen, varom han också fick ett handgripligt vittnesbörd, sedan valet av ordförande lagts i tingets egna händer och detta fortfarande föll på honom, i trots av att det parti han tillhörde — högern — under årens lopp kom i minoriteten. I landstinget nedlade Lyckholm ett betydande arbete särskilt på sjukvårdsväsendets utveckling. Naturligtvis var han ordförande i förvaltningsutskottet och hade dessutom bl. a. säte i styrelsen för Mölndals sjukstuga och i styrelsen för folkskoleundervisningen i länet.

Lyckholm har emellertid icke blott gjort sig bemärkt som industriidkare, utan även som lanthushållare. Som ägare av Skår, Lagklarebäck och Helenedal bedriver han ett betydande jordbruk, som utmärkt sig för rationell drift och framgångsrik kreatursavel. På Lagklarebäck upprättade han en plantskola under utmärkt ledning, som åtnjuter stort anseende i hela vårt land. Länets hushållningssällskap gav honom ock från år 1908 säte i sitt förvaltningsutskott.

I detta sammanhang må nämnas det betydande intresse Lyckholm ägnat länets särskilda huvudnäring, havsfisket. Vid införandet av trålfisket var han en

av de drivande krafterna och på införandet av rationella fiskkonserveringsmetoder offrade han betydande summor.

Även inom den göteborgska industrien har han gjort stora insatser. Bland annat har han varit styrelseledamot i Lindholmens verkstadsaktiebolag och en av de ledande männen inom Nordiska Kullageraktiebolaget.

I många år har Lyckholm åtnjutit förtroendet att representera först Askims och Sävédals härad i Andra kammaren (1900—1908) och sedan Göteborgs och Bohus län i den Första (1909—1919.) I riksdagen var han i många år först suppleant och därefter ordinarie ledamot av bevillningsutskottet, där han särskilt hade att bevaka bryggerinäringens intressen vid införandet av maltbeskattningen och gentemot den restriktiva nykterhetslagstiftningen. Ehuru utpräglat konservativ till sin läggning och helt naturligt bestämd motståndare mot all förbudspolitik, hörde han ingalunda till de oresonlige, utan medverkade positivt för att få till stånd en för sin näring så god lösning av föreliggande frågor, som omständigheterna och statens finansiella och nykterhetsintressen tillät. Inom alla riksdagspartier var Lyckholm också lika högt skattad för sin urbana och sympatiska personlighet. Av de stora spörsmålen var det väl annars i främsta rummet rikets försvar, som intresserade honom. Allt som var ägnat att stärka detta kunde påräkna hans livliga understöd. Åt högerens organisationsarbete och press torde han också under årens lopp ha varit en mycket frikostig förläggare.

Ett särskilt kapitel förtjänar Melcher Lyckholms verksamhet som mecenat. Det är icke på långt när alla frikostiga gåvor av honom till vetenskapens stöd och konstens främjande, som kommit till allmänhetens kännedom, och dock är raden av dessa för lång att här i sin helhet kunna återgivas. Göteborgs Slöjdförening, Göteborgs museum och Göteborgs stadsbibliotek räknar honom bland sina trogna gynnare och ett stort antal lärda verk och vetenskapliga forskningsresor ha hans stöd att tacka för, att de kommit till.

Från sina utländska resor — särskilt efter den långa resan jorden runt för några år sedan — har det alltid varit honom en särskild glädje att hemföra dyrbara gåvor till de institutioner, vilka haft lyckan tillvinna sig hans intresse. En särskild egenhet hos honom har varit den flärdfrihet och enkelhet, varmed han utövat sin mecenatgärning och som gjort, att den blivit mindre uppmärksamman än den i verkligheten förtjänat. En ö i Norra Ishavet, som uppkallats med hans namn, skall dock alltid på kartan erinra därom. Ett särskilt omnämmande förtjänar slutligen även det understöd han i mycket stor utsträckning meddelat studerande och unge män till hjälp för deras utbildning, vare sig vid universiteten eller vid andra läroanstalter, och den välgörenhet han i det tysta utövat. Han har hört till dem, som förstätt, att rikedom i detta hänseende förpliktat, och han har handlat i överensstämmelse härmed.

Av ovan ej nämnda offentliga uppdrag, som kommit Lyckholm till del, må ytterligare nämnas ledamotskap i styrelserna för Göteborgs och Bohus läns sparbank, för Göteborgs museum och för Göteborgs Trädgårdsförening.

I sitt svar på Lyckholms avskedshälsning uttryckte landstingets vice ordförande icke blott tingets och sitt tack till honom för de år som gått, utan ock en förhoppning, att han skulle komma till en ändrad uppfattning om sin möjlighet att fortfarande ägna tid och krafter åt tingets tjänst. Vare sig denna förhoppning går i uppfyllelse eller icke, litar man till, att han i alla händelser icke skall upphöra att skänka fortsatt intresse åt de kulturinstitutioner, som hittills kunnat glädja sig åt hans stöd.

Pauline Brunius och Anders de Wahl-turnén har under de båda sistförflutna veckorna gästade Göteborg, vars teaterintresserade kretsar bjudit en välkomst, präglad av den égard de båda utmärkta konstnärer som givit turnén dess namn, äga rätt att förvänta — Nya teatern där gästsuppträdandet ägt rum har kväll efter kväll haft fullsatt salong och varje föreställning har utspelats i segerns tecken. Som första pjäs på programmet stod lustspelet "Femina", överflyttad dit från samma turnés förra höstprogram, vars stora succésnummer det var. Ehuru nyhetens behag sålunda redan var förflyktigt fångslades åskådaren dock nu som tldigare av styckets kvickhet och strålande humor, ytterligare framhävda av det tekniskt fulländade av intelligens illuminerade spelet. "Femina" fick efter några föreställningar vika för turnéns som förnämsta attraktion angivna satiriska komedi "Den charmante", i vilken liksom i den förstnämnda pjäsen huvudrollerna innehade av hr de

9 Oktober 1921. Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
 •ILLUSTR• •MAGASIN•

OMSLAGSVIGNETT TILL FÖRELIGGANDE N:R 2.

I brun dubbelton-färg.
 Fru Pauline Brunius i "Den charmante". Foto. Jæger, Sthlm.

Wahl och fru Brunius. Komedierna är gjord med en viss skicklighet men verkar mer litterär konstruktion än en återspegling av det levande livet och skulle otvivelaktigt rönt ett reserverat mottagande om icke de båda huvudrollerna innehavare förmått att, på sätt som skedde, giva livets färg och en rik känslornas nyansering åt de skildrade typerna.

Lorensbergsteatern i Göteborg har f. n. på sitt program ett franskt lustspel "Hemkomsten", ett lyckligt fynd, något varom så väl framgången vid premiären som den enstämmigt erkännssamma kritiken vittnat. Utan att hava någon särskild genialisk uppräning, fångslar lustspelet genom sin livfullhet och gnistrande kvickhet, osökt och utan frivolitet, sin ypperliga människotekning och sin från sentimentalitet fria inre värme. Spelet var i sin helhet förtjänstfullt med några verkligt goda prestationer. Den kvinnliga huvudrollen innehades av en, om icke debutant, så dock ännu rätt oprövad ung skådespelerska, i höst knuten till denna teater, fröken Smedberg. Djärvheten att lägga den så krävande uppgiften i så oerfarna händer syntes väl motiverad av det vunna resultatet. Det var en vacker framgång skådespelerskan ernådade, en god inledning till den valda levnadsbanan.

T. v. "HEMKOMSTEN" A LORENSBERGSTEATERN I GÖTEBORG. Slutscen. Fröken Greta Smedberg (Colette Vandières) herr Gösta Cederlund (Jacques Vandières) och herr Torre Cederberg (Balthazar). Foto. Allard, Gbg. — T. h. FRIHERRINNAN ELLEN CEDERSTRÖM SOM "AGAPETUS" A K. DRAMATISKA TEATERN. Foto. Almborg & Preinitz, Sthlm. Klubb: Gös Riksprä & Klubbstall, Gbg.

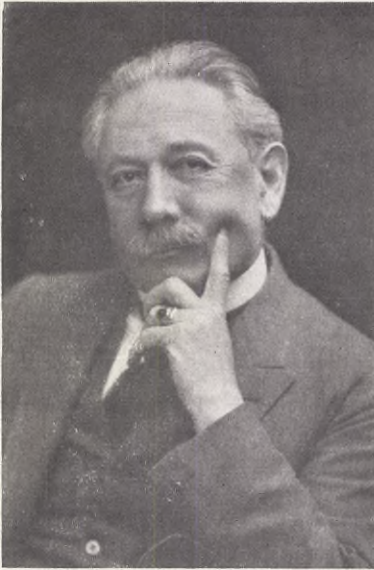

Foto. Rahm, Malmö.

TOR HEDBERG. Avgående chef.

Foto. Flodin, Stockholm.

CHEFSSKIFTE VID K. DRAMATISKA TEATERN.

W. BÄCKSTRÖM. Ny tillförordnad chef.

Foto. Goodwin, Sthlm.

Kliche. Bragt Silfversparre.

G. LINDEN. Ny tillförordnad intendent och konstnärlig rådgivare.

Sedan chefen för Dramatiska teatern författaren Tor Hedberg anmält sig förhindrad att under återstoden av den tid hans förordnande omfattar eller till utgången av juni 1922 bestrida sin befattning, har K. m:t förordnat ledamoten i styrelsen för Dramatiska teaterns aktiebolag, grosshandlanden W. J. Bäckström att tills vidare under nämnda tid vara t. f. chef för Dramatiska teatern.

Meddelandet härom kom som en fullständig överraskning för allmänheten, ehuru det ju varit känt, att det under en längre tid

rätt stark spänning mellan den nu tillbakaträdande teaterchefen och teaterstyrelsen närmast med anledning av det i ekonomiskt hänseende otillfredsställande resultat verksamheten lämnat. I sin till konungen ingivna ansökan om tjänstledighet säger sig hr Hedberg nödsakad att träda tillbaka sedan teaterstyrelsen öppet som sin åsikt uttalat, att teaterns irakade trångmål har sin grund i hr Hedbergs och hans regims impopularitet inom huvudstadens teaterintresserade kretsar. Styrelsen har vidare gjort sitt kvarstående beroende av hr Hedbergs tillbakaträdande från befattningen.

Teaterstyrelsen har å sin sida utsänt ett meddelande om chefskiftet vid teatern, varl påpekats att någon genomgripande förändring i den av hr Hedberg för spelåret uppgjorda arbetsplanen

icke är möjlig då de av honom träffade avtalen äro bindande. Först längre fram kunna önskade nya riktlinier följas.

Den nye chefen för Dramatiska teatern grosshandl. Walter Bäckström, vilken som ledamot i styrelsen under 14 år haft tillfälle att nära följa teaterns arbete, kommer att vid sin sida få förste regissören Gustaf Linden såsom speciellt sceniskt konstnärlig och teaterpraktiskt sakkunnig.

PREMIÄRER:

T. v.: K. DRAMATISKA TEATERN:

"Villa hjärtedöd" av Bernhard Shaw
Herr Tore Svennenberg i huvudrollen (kapten Shotover).

Text å sid. 32.

T. h.: OSCARS-TEATERN: "Kärleken vaknar...".

Operett av Eduard Künneke. Fru Hilma Barcklind (Francesca da Costa) och fröken Margit Rosengren (Tonio på knä).

Text å sid. 30.

Fotos. Almqvist & Preilwitz, Sthlm.

Kliche. Bragt Silfversparre.

oto. Hård, Sthlm. Klische: Bengt Silfverparre

”VALLMO”. STATY I GIPS AV PER HASSELBERG, skänkt genom testamente till Göteborgs Museum av avlidne arkitekten Allan Norblad.

hänvändelse har gjorts till dem att övertaga avgjutningsrätten men något beslut har ej ännu blivit fattat.

I testamentet har vidare förordnats om att fem namngivna tavlor ur arkitekt Norblads samling, fyra porträtt och en Kristustavla av utländska mästare, skola överlämnas till Nationalmuseum. Till dessa sistnämnda skall dock fru Zanderholm-Norblad under sin livstid äga dispositionsrätten.

En stor svensk konstutställning öppnades den 27 september på Charlottenborgs slott i Köpenhamn. Initiativet till densamma har utgått från den danska Konstföreningen. Öppningshögtidligheten övervars av danska kungaparet och prins Eugen samt vidare av de främmande sändebuden i Köpenhamn, medlemmar av danska regeringen och en representativ samling svenska och danska konstnärer och konstvänner. Utställningen, som omfattar svensk

De bekante kyrko- restauratören, arkitekt Allan Norblad, som avled i början av detta år, har i sitt efterlämnade testamente donerat en original-gipsstaty av Per Hasselberg, ”Vallmo”, till Göteborgs museum. Vid donationen är dock knuten en önskan att en bronsavgjutning skulle göras av det ifrågasvarande konstverket för att uppställas på någon plats i Sthlm, helst i närheten av Östermalmsgatan där Hasselberg under sin sista tid hade sin ateljé. Skulle detta projekt kunna förverkligas, vilket är att livligt hoppas, torde platsen bli Stureparken, den lilla planteringen i hörnet av Östermalms- och Sturegatorna. Ävenså har donator uttryckt en önskan att en gipsavgjutning skulle överlämnas till hans efterlämnade maka, skådespelerskan vid Dramatiska teatern, fru Tyra Zanderholm. Beträffande kostnaderna för dessa båda avgjutningar har man tänkt sig att Eva Bonniers donationsnämnd möjligen skulle vara villig tråda emellan och

SVENSK 1700-TALSKONST UTSTÄLLES I KÖPENHAMN. En interiör från upphängningen. T. v. Etatsrådet Vilh. Hansen, konstföreningens direktör och t. h. föreningens inspektör lastrau, framför Roslins berömda målning Familjen Jennings. — Klische: Coos, Obg.

1700-talskonst och räknar icke mindre än 430 nummer, har fått ett hänfört mottagande av den danska kritiken, vilken förklarar sig stå fullständigt överväldigad inför denna lysande exposition av den Gustavianska konstepokens rika skatter och vilken övergår allt vad man i Danmark tidigare sett av svensk konst.

Pilos och Roslins arbeten, vilka åt sig fått upplåtna de två stora huvudsakerna, betecknas som de bärande för utställningen, de kostligaste juveler av en storstilad porträttkonst från en skön och livsglad tidsålder. Men även de övriga vid utställningen företrädde konstnärerna, vilka icke helt nå fram i samma plan som de nyss nämnda namnen, äro föremål för en oförbehållsam beundran. Man fäster uppmärksamheten på de beundransvärda arbeten, som till mästare hava Westmüller, Elias Martin, Breda, Hall, Per Kraft, Lafrensen, Hilleström och andra den dåtida svenska konstens yppersta representanter.

Ett av professor William Zadig utfört konstverk, ett brasilianskt nationalmonument över landets för några år sedan bortgångne nationalskald Olavo Billac har i dagarna färdiggjuts hos den kände bronsgjutaren Aug. E. Jensen i Köpenhamn och skall nu överföras till Brasilien, där det skall uppställas i staden San Paolo. — Professor Zadig, som är född i Malmö och tillhör den bekanta familjen Zadig där och en ännu ung man, har varit verksam som lärare vid konstakademien i San Paolo.

Monumentet är av kolossala dimensioner. Överst på en klippa ser man diktaren Olavo Billac. Med vänstra handen räcker honom poesiens gudinna en lagerkrans, medan hon med den andra i klippväggen inristar ordet ”Patria”. Vid foten av klippan ser man representanter för det brasilianska folket, soldater, arbetare, hantverkare o. s. v. och slutligen några grupper ur Billacs skönaste diktverk.

Bild t. v.: BRASILIANSKT NATIONALMONUMENT av svenske bildhuggaren, professor W. Zadig, färdiggjutt i Köpenhamn.

T. h.: PROFESSOR W. ZADIG. Monumentets skapare.

Efter fotografier
Klische: Bengt Silfverparre.

Kungliga Automobilklubben, som för ett par år sedan delvis inflyttade i nya magnifika lokaler i Nybrogatan 3, har nu äntligen i full utsträckning tagit den stora klubbvåningen i besittning. Det var först endast expeditionsavdelningen och matsalslokalerna, som togos i anspråk och den inflyttning som nu ägt rum utgöres av den egentliga klubbvåningen, bestående av hall, som samtidigt kommer att användas som lärum, stora samlingsalen, sammanslagen av tre förutvarande rum, biblioteket, tillika styrelse- och kommittérum, rökrummet, en

Efter fotografier.

Küche. Bengt Silfverparre.

KUNGLIGA AUTOMOBILKLUBBEN i sin nyfullbordade klubbvåning.

Överst: Rökrummet.

Därunder: Styrelserummet med samlingsalen i bakgrunden.

Nederst: Övre hallen.

stor salong med fyra fönster samt slutligen en liten krypta med kryssvalv, inrett i 1600-talsstil. Samtliga rum ha inretts med en gedigen elegans, som knappast har något motstycke i huvudstadens klubbliiv, och som är så mycket betydelsefullare i en lokal som den ifrågavarande, där utländska gäster icke äro alltför sällsynta.

Nydaningsarbetet inom klubblokalen har verkställts av en särskild kommitté, som haft direktör Harald Nyholm till ordförande. Den arkitektoniska inredningen har verkställts av ingen mindre än Torben Grut. En hel del av de vackraste antika möblerna och konstverken äro emellertid gåvor av intresserade klubbmedlemmar.

Till bild å sid. 20.

Greklands nya sändebud vid svenska hovet *envoyén Xidakis Nicola* har ankommit till Stockholm och mottogs den 26 sept. i högtidlig audiens av konungen. Den nya ministern vilken jämväl bekläder grekiska minsterposten i Hålsingfors har tidigare tjänstgjort som chargé d'affaires i Wien samt därefter varit sitt lands diplomatiska sändebud i Kairo och slutligen innehafit den höga posten som generalguvernör över Tracien.

*

Till bild å sid. 28.

Slutgiltigt beslut har i dagarne fattats om upprättandet av en *svensk-amerikansk nyhetsbyrå i Newyork* med uppgift att tillföra den amerikanska prässen bättre och rikligare nyhetsmaterial från Sverige än som hittills varit fallet samt att i motsvarande grad förse svenska prässen med utförliga och tillförlitliga amerikanska nyheter och specialmaterial av skilda slag, att genom goda specialartiklar om svenska förhållanden sprida ökad kännedom om vårt land och att över huvud taget utgöra en informationscentral för allt svenskt därute. Huvudkontoret blir alltså förlagt till Newyork och i Stockholm upprättas ett avdelningskontor för insamlande av det svenska nyhetsmaterialet samt för utdistribuerande till svenska prässen av det material som ankommer från Amerika.

Till chef för Newyorkkontoret har utsetts en sådan kapacitet på området som *fil. dr Börje Brilioth*, förutvarande chef för Nordiska prässcentralen, sedermera Tidningarnes Telegrambyrås utrikesbyrå, medan Stookholmskontoret förestås av *dr E. Etzel*. Institutionens styrelse får sitt säte i Stockholm varjämte i Newyork en rådgivande styrelse, sammansatt av framstående svenskar och amerikaner tillsättes.

Initiativet till denna betydelsefulla institution har tagits av Sverige—Amerikastiftelsen och bidrag till densamma kommer att lämnas av Utrikesdepartementets anslag för upplysningsverksamhet i utlandet enligt av riksdagen uttalad önskan, från Statens järnvägar, från Järnkontoret samt från ett flertal större finansiella och industriella företag och enskilda personer, däribland generalkonsul Helge Axson Johnson, som ställt sig synnerligen intresserade för saken.

Nyhetsbyrån beräknas kunna börja sin verksamhet på nyåret

HRR FOTOGRAFER uppmanas att vid insändande av bilder till H. 8 D. icke utklåta utsättande av tydligt firmanamn och adress å respektive fotografier. Endast då angives fotografens namn.

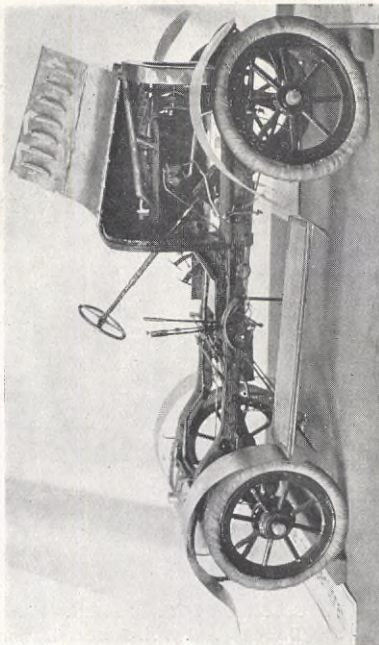
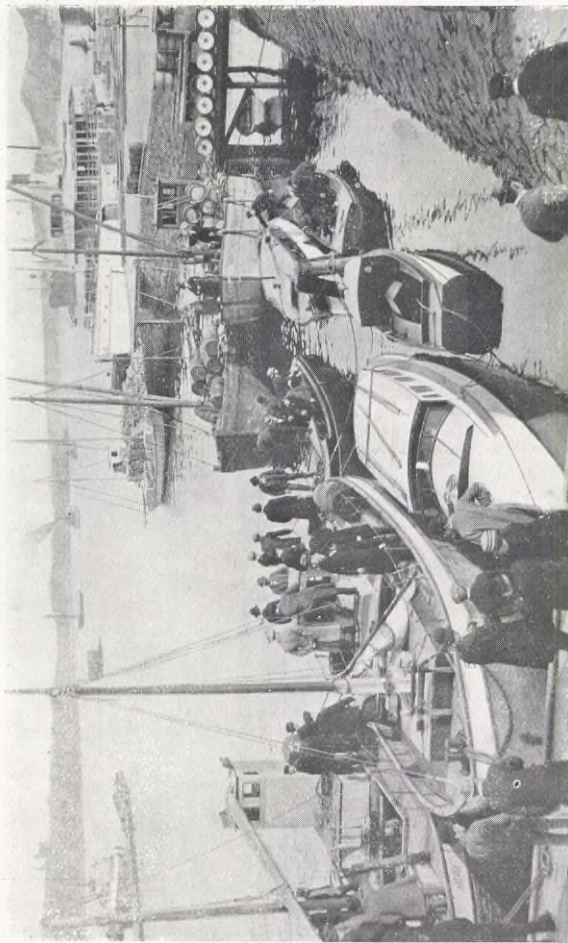

1. O. Nilsson, Halmstad.

SVENSKA POINTERKLUBBENS HÖSTPROV VID SNÖSTORP DEN 26-27 SEPTEMBER.

Klickat: Bengt Sjöberg.

Svenska pointerklubbens höstprov, vilka varit förlagda till Snöstorp utanför Halmstad, togs sin början den 26 september samt pågingo till den 28 september då segrareklassen uppställdes till tävlan. Ett mycket stort antal hundar deltog i proven.

ETT KURIOSUM FRÅN DEN STORA AUTOMOBILUTSTÄLLNINGEN I BERLIN. Ett chassi, av tyske diplomingenjören Ullich under fransk krigsfångenskap införd av konserverbärlar och cigarrbärlar, uppladdningen med tåg-ljus och blåsrör. Tekniska nyheter från den stora utställningen någas vi avstå från under hänvisning till Jackpressen.

Efter fotograf. — Klickrat: Bengt Sjöberg.

Västtändande bild: BESLAGTÄGNA SPRITSMUGGLARBÅTAR vilka förtöjts vid gamla fiskarhamnen vid Slussen i Stockholm. Försålda för höga pris vid stadsauktion 22 sept. — (Amatörfoto. E. Andersson, Stockholm).

Klickrat: Göde, Östg.

Efter fotografi.

GRUPP AV DELTAGARE I STUDIERESAN TILL POLEN. Vi namnteckna: Redaktörerna: 1. A. Åhman (Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning), 2. K. Marott (Danmark), 3. I. A. Jensen (Danmark), 4. M. Nielsen ("Børsen" Köpenhamn), 5. E. Wolbye (Danmark), 6. Wulcke (Sverige), 7. F. Stenbeck (Tidningen "Kjöbenhavn"), 8. H. Kehler ("Politiken", Köpenhamn), 9. M. Martinsen ("Norges Sjöfarts- og Handelstidende"), 10. M. Thomassen ("Tidens Tegn").

Kliche. Gies Bildbyrå & Klicheanstalt, Öbg.

Efter ett kort besök i Danzig och Polen anlände den 17 september till Warschau ett sällskap bestående av 15 skandinaviska tidningsmän. Tidningsmännen fick ett entusiastiskt mottagande i Polens huvudstad. De avlade besök hos riksföreståndare Pilsudski, utrikesministern Skirmunt, riksdagsmarskalken Trompczynski och stadspresidenten Drzewiecki. På en bankett anordnad till deras ära av Polska Journalistförbundet höll ordföranden och vice-utrikesministern Dombiski (Rigafredens stiftare) hälsnings-talet. Därpå talade den kände skriftställaren Niemajewski och redaktör Rabski. Ett leve för polska pressen utbrakte redaktör Åhman (Göteborg). Henning Kehler ("Politiken") talade om Polens utståndna lidanden och dess framtid, medan redaktör Fröis-

land ("Aftenposten") utbredd sig om Polens nuvarande utveckling. Ett vackert tal, fullt av lovord för polska folket, höll svenske ministern i Warschau — Anckarsvärd. Han yttrade bland annat: "Om jag är viss om en sak, så är det den nämligen, att det är tillräckligt att grundligt känna polska folket, för att högakt, beundra och älska det". Norske ministern Eyde talade om nödvändigheten att bibringa de skandinaviska folken en sanningsenlig, opartisk uppfattning om Polen och polska folket genom att låta dem förstå de oerhörda svårigheter polackerna hade att övervinna och ännu kommer att möta i sin utveckling.

Festligheten avslutade minister Eyde genom att utbringa ett leve för polska Journalistförbundets ordförande, viceministern Dombiski.

Efter fotografi.

BEGRAVNING I LUDWIGSHAFEN AV OFFREN FRÅN EXPLOSIONSKATASTROFEN I OPPAU — se närmast föregående nummer. — Massgravarna och den ofantliga mängden av deltagande i den gripande sorgehögtiden. — Text å sid. 27.

Kliche. Bengt Silfversparre.

Vid Folkförbundets nu pågående andra "assembleé" i Genève finns det ingen, som i högre grad än lord Robert Cecil förmått tilldraga sig världens uppmärksamhet, detta såväl på grund av sina yttrandens frimodighet och sakliga innehåll som också och kanske framför allt genom den uppriktiga önskan att höja Folkförbundets prestige, som talar ur dem. Denna önskan är för övrigt till fullo förklarlig därav, att lord Robert jämte president Wilson och general Smuts från början varit Folkförbundets främste förespråkare samt i förening med dessa och fransmannen Léon Bourgeois den inflytelserikaste utformaren av förbundsakten ("pakten"). Av de tre anglosachiska upphovsmännen till Folkförbundet är han den ende i Genève verkande, och det är näppeligen någon tillfällighet, att han där uppträder som representant icke för det brittiska riket utan för dess sydafrikanska dominion, alltså i viss mån både på

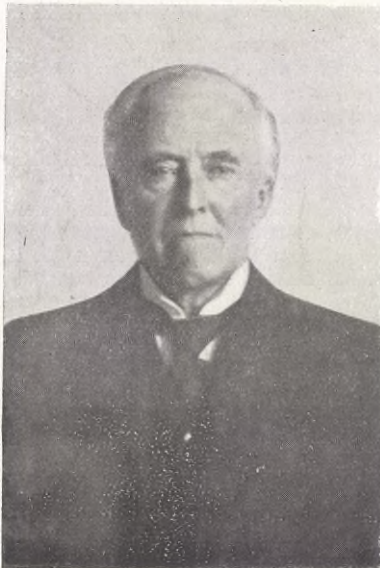
LORD ROBERT CECIL. En av Englands främste och mest ansedde statsmän i närvarande stund. Kommer möjligen på inbjudan av Svensk-Engelska Föreningen att hålla föredrag i Stockholm. Efter senaste porträtt. Klische: Ernst Silfverparre.

egna och general Smuts' vägnar.

Lord Edgar Algernon Robert Cecil är född den 14 september 1864 som tredje son till den tredje markisen av Salisbury, drottning Victorias siste store utrikesminister, och sålunda tillhörande en statsmannasläkt med enastående anor: allt sedan William Cecil, adlad lord Burleigh, drottning Elisabeths berömda utrikesminister under fyra årtionden, har den i varje generation varit knuten till engelsk statstjänst i dess högsta grader, ofta genom representanter av framstående duglighet. Det kan förtjäna nämnas, att genom kvinnolinjen även den moderna erfarenhetsvetenskapens grundläggare Francis Bacon lämnat sitt bidrag till dess arvs massa. Av de båda äldre bröderna är ingendera särskilt framstående, varemot den yngre brodern lord Hugh utmärker sig för en lysande välta lighet, men på samma gång för en högkyrklighet

Forts. å sid. 26.

För att övervara Internationella Rädda Barnens stora kongress i Stockholm den 22—26 september hade bland andra märkesmän inom det internationella sociala arbetet hitrest engelsmannen, lord Parmoor, ordförande i organisationen "Fight the Famine Council for Economic Reconstruction!" Förutom vid den ovan nämnda kongressen, där lorden var en av de mest uppmärksammade deltagarna och talarna, höll han under det samtidigt pågående elfte kyrkliga mötet, som öppnades den 24, i Blasieholmskyrkan föredrag om kyrkans plikter i den nuvarande krisen. Detta föredrag, som var synnerligen vittomfattande och gav inblick i den mest ingående kännedom om de nuvarande förhållandena i Europa, kan betecknas som ett av de intressantaste och livligast kommenterade under hela det kyrkliga mötet. Vidare hade av ett antal framstående män och kvinnor den 27 ett möte anordnats i K. F. U. Ms hörsal, vid vilket den engelske pacifisten fick tillfälle redogöra för "Fight the Famine"-rörelsen, dess betydelse och ändamål. Bland mängden av åhörare av detta föredrag märktes också prinsessan Ingeborg, som bekant jämte sin gemål varmt intresserad i det internationella hjälparbetet.

Pressfoto.

Kliche: Ernst Silfverparre.

T. v.:
LORD C. A. C. PARMOOR.
Ordförande i organisationen
"Fight the Famine council
for economic reconstruction",
övervar den Internationella
Rädda Barnen-kongressen i
Stockholm.

T. h.:
XIDAKIS NICOLA, Greklands
nye minister vid Svenska
Hovet.
Text å sid. 22.

Foto. Ramm, Stöm.

Kliche: Ernst Silfverparre.

Öfver porträtt.

Kliché: Gots, Öbg.

VENIZELOS, den grekiske statsmannen, med sin maka, född Schilizzi. Foton tagen hos Sir A. Crossfield, i England hos vilken bröllopet i dagarna ägt rum.

Förra grekiske ministerpresidenten Venizelos sammanviges den 14 sept. i England med miss Schilizzi, en rik engelsk dam av grekisk börd. Ceremonien efterföljdes dagen därpå av kyrklig vigsel enligt grekiska kyrkans ritual. Efter någon tids vistelse i Bretagne komma de nyförälda att avresa till Kalifornien. Huru de framtida planerna i övrigt skola läggas bestämmas närmast av händelserna i Grekland, där en omsvängning av för konung Konstantin ofördelaktig art inträtt i folkmeningen. Den grekiska offensiven mot turkarna under Mustapha Kemal har icke krönts med framgång. Den uteblivna segern har hos grekiska folket framkallat en stark misstämning mot konung Konstantin, vars ställning anses hotad. Det lider väl knappast tvivel att Venizelos skall veta att utnyttja en för hans planer så gynnsam situation.

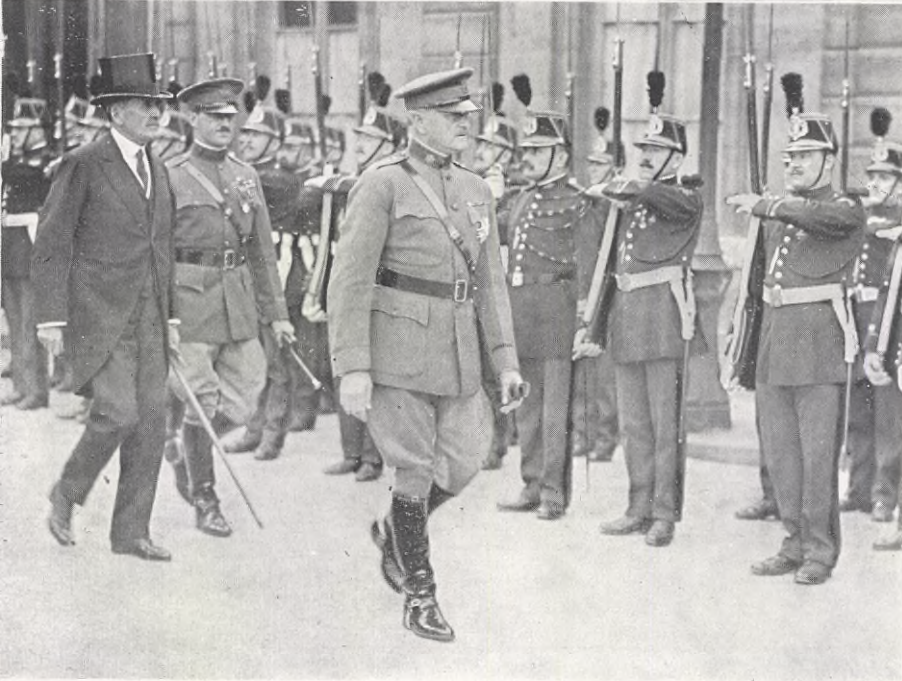
Forts. fr. sid. 25.

och ensidig toryism, som väl låter förklara sig som släkterv, men icke gjort honom bättre skickad att spela en roll i demokratiens tidevarv.

Som yngre son — lord-titeln innebär icke pärskap eller medlemskap i överhuset, utan är endast en arftighetstitel — var han utan förmögenhet och skaffade sig till en början sin utkomst som advokat. Han arbetade strängt och förvärvade sig inom kort en inkomstbringande praktik med genomdrivande av s. k. private bills i parlamentets särskilda utskott, en för England egendomlig form för behandling av allahanda koncessionsansökningar (för järnvägar, kanaliseringar, vattenledningsverk etc.), som i andra länder falla inom regeringarnes kompetensområde. Det ansågs som säkert att han skulle sluta som innehavare

av något högt domareämbete — domareämbetena i England rekryteras som bekant ur advokatståndet — men år 1906 kandiderade han för medlemskap i underhuset och erövrade platsen för East Marylebone. Vid 1910 års val föll han igenom, men invaldes 1912 på nytt för en annan valkrets. Inom parlamentet arbetade han sig så snabbt fram till en ansedd ställning, att man redan efter två år talade om honom som blivande minister. Han skapade sig icke sitt rykte genom vältalighet; han är över huvud i regeln icke vare sig vältalig eller lättalande, om än han stundom kan gripas av sitt ämne och därigenom höja sig till en högre flykt. Han var ej heller i besittning av sällskapstalanger och väckte snarare uppmärksamhet i underhuset genom sin omodärna klädsel än genom motsatsen. Det inflytande han förvärvade sig vann han helt och hållet genom sin karaktär och den skicklighet, varmed han förstod uppäcka och påvisa svaga punkter i lagförslag och regeringspolitik. Han hade något av sin kusins, mr Balfours, dialektiska skärpa, förenad med större idérikedom och större flit. Man fick höga tankar om honom och särskilt från arbetarrepresentanternas bänkar kunde han alltid vara säker på en uppmärksam och sympatisk åhörarkrets, ty mellan toryism och socialism finnes en naturlig sympati: båda sätta sin lit till statens allmakt. I verkligheten gör lord Robert emellertid icke detta och har han någonsin haft tendenser i denna riktning, har kriget botat honom. Han är en den ivrigaste förespråkare för individens rättigheter, en bitter kritiker av byråkratien och söker inskränka statens funktioner när helst han kan. Dessa hans intellektuella övertygelser fördjupades under kriget, då han inkallades i regeringen för att tjänstgöra först som understatssekreterare i utrikesdepartementet och därefter från 1916 som blockadminister, och då vid krigets slut idén om Folkens förbund framkom, omfattade han den som ett nytt evangelium. Förbundet intog, har det sagts, en plats i hans politiska filosofi jämförlig med den, som intogs av kyrkan hos hans broder lord Hugh och av mr Balfours uppfattning av partiet som en försäkringpolitik i en värld full av olyckstillfällen. Det passade fullkomligt samman både med hans humana temperament och med hans politiska filosofi. "Varför skulle icke en Cecil, tillbakastött av den vanliga politikens tarvligheter", som det yttras i en nyligen utkommen essai över honom, "i Förbundet finna ett gudomligare luftstreck, där fullkomlig vishet finnes i den alldömande Jupiters ögon allena, och släktens förlorade politiska storhet finna sig beklädd med en ny kosmopolitisk purpur? En fiende till statens inkräktningar på individens område — varför skulle han icke söka stäcka dess övergrepp på de internationella angelägenheternas område också och hjälpa till med att upprätta en ny areopag?"

Lord Robert lider emellertid av en svaghet, efter vad de som närmare studerat hans bana, pläga påstå: han kan icke kämpa! Alltid kommer något i vägen för honom, när något behöver göras lika väl som sägas, det må nu vara partikonsiderationer eller den avsmak hela hans klass hyser för uppträden eller den akademisk motvilja mot ytterligheter eller en temperamentets olust att stöta andras känslor. Han lider av det för en politiker ödesdigra felet att alltid se styrkan i motståndarnes argument och han kan, som det sagts, icke mer mäta sig med Lloyd George i ett ordskifte än han skulle vara i stånd att boxas med en dinosaur! Han är en Hamlet snarare än en S:t Göran. Men hans entusiasm för Folkförbundet och hans medkänsla för Rysslands olycka tillvinna honom världens sympatier, vare sig statsmannabanan i hans fädernesland blir stängd för honom eller icke.

FRANSKE GENERALEN FAYOLLE I ITALIEN, jämte en delegation, för att övervara grundstensläggningen till ett monument över i Italien under världskriget fallna franska soldater. Generalen har på sina ställen blivit av fascister synnerligen illa mottagen med skymfliga tillrop mot Frankrike. 1. General Fayolle, 2. Italienske krigsministern Gasparotto.

Bild t. h.:

GENERAL PERSHING, överbefälhavare över de amerikanska stridskrafterna i Frankrike under världskriget, nu i Paris. Vid mottagning hos presidenten, då generalen passerar Republikanska gardets hederskompani. Närmast bakom honom, i civil dräkt, Förenas staternas minister i Paris, mr Myron Herrick.

Efter fotografier.
Klisché: Goes, Öbg.

Franske marskalken Fayolle, som i spetsen för en officiell fransk delegation anlant till Italien för att övervara grundstensnedläggningen till ett monument över i Italien under kriget stupade franska soldater, har i Milano och Venedig, där det officiella mottagandet präglades av den största hjärtlighet, grovt förolämpats av folkmassorna, vilka upphetsats av fascisterna. Man hälsade honom med ropen "Ned med Frankrike!" "Leve Italien!" Vid ett tillfälle under mottagningshögtidigheterna i Venedig måste marskalken på grund av folkmassans hotande hållning taga sin tillflykt in i Campanilen. Italienska regeringen har vidtagit åtgärder mot de myndigheter i de båda städerna, som äro ansvariga för händelserna. Italienska prässen beklagar de gjorda förlöpningsarna, men de nationalistiskt sinnade tidningarna framhålla, att den fiendliga folkstämning, som här kommit till uttryck, framkallats av Frankrike självt, som vid fredsuppgörelsen svek vapenbrödraskapet och undanhöll Italiens segerns frukter.

Fill bild å sid. 24.

Den högtidliga jordfastningen av offren vid explosionskatastrofen i Oppau ägde rum den 25 sept. under oerhört stort deltagande från befolkningens sida. Man beräknar att 100,000 människor voro närvarande vid den gripande sorgeakten. Rikspresidenten Ebert hade anlant från Berlin, varjämte badensiska statspresidenten Trunck, bayerske ministerpresidenten Lerchenfeld samt ett stort antal representanter för myndigheter och organisationer infunnit sig. Som en märklig händelse meddelas att sorgehögtiden övervars även av franske överkommendanten i Pfalz general de Metz som representant för den internationella Rhenlandskommissionen. Före sorgehögtidighetens början infann sig en representant för general Degout, befälhavaren för Rhenarmén, hos rikspresidenten och badensiske ministerpresidenten för att uttrycka sitt deltagande. I sitt tack uttalade Ebert, att han i deras deltagande förnam den allmänmänskliga medkänsla, som icke vet av några landgränser.

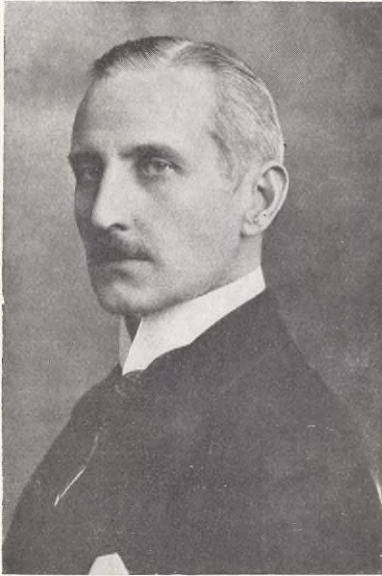

Foto Florman, Stockholm. Klädd: Bengt Silfversparre.
A. I. P. ADLERCREUTZ.
Nyutnämnd minister i Bern.

PATRICK ADLERCREUTZ. F. 1871, stud. 88, jur. utr. kand. 96, efter tingstj. gör. o. förordn. som fiskal o. adj. led. i Svea hovr. led. av internat. domstol. i Egypten 06, v. ordf. i avd. i Alexandria 14, kansliråd o. avd.-chef i Utrik.-dep. 17, ff. envoyé i Bern 18, ministerresident 19. Kammarherre 10.

*

ULF TORSTEN UNDÉN. F. 1877, fil. kand. 02, kansliex. s. å., jur. ex. 05, attaché v. kons. i Hamburg 02, ff. konsul där 05, ff. sekr. i Utr.-dep. 06, ff. v. konsul i New York 08, v. konsul i Washington s. å., konsulatråd i Berlin s. å., genkonsul i Hamburg sedan 13; kansliråd o. chef i Utr.-dep. personal- o. räkenskaps-avd., 19, led. av hand.-kommis. 18. I dagarne utn. t. minister i Riga o. Reval.

*

CARL GOTTHARD GYLFE ANDERBERG. F. 1878, efter avslut. univ.-studier attaché v. generalkons. i Hamburg 06, i London 07, ff. vicekonsul i New York 09, konsul i Montreal 13, i Chigago 15, chargé d'affaires o. gen.-konsul i Mexiko 17; i dagarne utnämnd t. minister där.

U. T. UNDÉN.
Nyutnämnd minister i Riga och Reval.
Efter porträtt. — Klädd: Bengt Silfversparre.

Foto. Jäger, Sthlm. Klädd: Bengt Silfversparre.
C. G. G. ANDERBERG.
Nyutnämnd minister i Mexiko och Havana.

På initiativ av socialministern ha de fem norrländska länens hövdingar samlats i Stockholm för att tillsammans med arbetslöshetskommissionen rådgöra om åtgärder till bekämpande av den nu rådande och befarade längre fram ännu större arbetslösheten i Norrland. Man väntar sig ju ytterst begränsad om ens någon avverkning i Norrlandsskogarne i vinter och situationen ser därför rätt så hotande ut för såväl skogs- som träindustriarbetarne däruppe. Det har därför ansetts i högsta grad nödvändigt att i god tid överlägga om åtgärder att förhindra alltför stor nöd och arbetslöshet.

Förhandlingarne, som ägde rum i statsrådet Elmquist's sessionsrum och under hans ledning, togo alltså sin början den 26 och märktes bland de närvarande förutom de fem landshövdingarne, statsrådet Malm, arbetslöshetskommissionens ordförande, f. d. generaldirektör Pegelow och generaldirektör Gunnar Huss i Socialstyrelsen. De närvarande landshövdingarne lämnade meddelanden om förhållandena i sina respektiva län och kom särskild uppmärksamhet att ägnas åt Norrbotten på grund av en från läns-hjälpskommittén i Norrbottens län inkommen skrivelse, vari särskilt

Forts. å sid. 30.

FIL. D:R B. BRILIOTH. Chef för den nya svensk-amerikanska nyhetsbyråns huvudkontor i New York — (Foto. Sandels, Sthlm). Klädd: Bengt Silfversparre.

uppmärksamhet att ägnas åt Norrbotten på grund av en från läns-hjälpskommittén i Norrbottens län inkommen skrivelse, vari särskilt

NORRLÄNDSKA LÄNENS HÖVADINGAR KONFERERAR MED ARBETSLÖSHETSKOMMISSIONEN. Fr. v., sittande: Socialministern Elmquist, handelsministern Malm, f. d. generaldirektör Pegelow, ff. landshövdingen i Norrbottens län Ringstrand, generaldirektör Fredenberg; stående: landshövdingarne Schotte (Västerbottens län; synes endast delvis), Widén (Jämtlands län), Stenström (Väster-norrlands län), Hagen (Gävleborgs län). — (Pressfoto). — Klädd: Bengt Silfversparre.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

K. L. LUNDBERG.
Direktör. — Stockholm.
70 år 21 sept.*

R. C. T. JOBSON.
V. Konsul. — Varberg.
70 år 13 okt.*

L. LUNDIN.
Direktör. — Katrineholm.
50 år 2 okt.*

A. LUNDBERG.
Handlande. Kommunalman.
Edsvalle. — 65 år 3 okt.

H. J. BECK-FRIIS.
Envoyé. — Köpenhamn.
60 år 27 sept.*

E. O. ALMQUIST.
Överste. — Uppsala.
60 år 7 okt.*

S. T. R. BOLLING
Överste. — Kalskrona.
55 år 7 okt.*

E. M. BILLING.
Biskop. — Västerås.
50 år 6 okt.*

O. J. M. MORALES.
Nyttämnd professor vid
Musikaliska Akademien.*

J. W. SPENS.
Greve, Landssekr. — Jönköping.
60 år 9 okt.*

E. FORSMARK.
Överläkare. — Stockholm.
50 år 26 sept.*

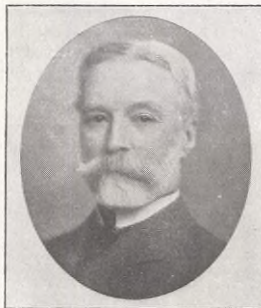
G. NORDFELDT.
Fattigvårdsinsp. — Stockholm.
50 år 27 sept.*

O. F. APPELBERG †.
F. d. Häradshövding. — Kalix.
F. 1838. † 14 sept.*

P. G. BERGIN †.
F. d. Lärrov.-adj. — Vänersborg.
F. 1841. † 21 sept.*

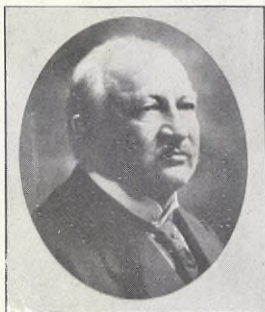
C. F. M. FLEETWOOD.
Häradshövding. — Stockholm.
F. 1852. † 22 sept.*

L. T. LINDSKOG †.
Bankdirektör. — Göteborg.
F. 1872. † 20 sept.*

Klitché Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sthlm.—119.

* Data å nästa sida.

B. LUNDGREN †.
Ingeniör. — Stockholm.
F. 1857. † 23 sept.*

H. T. AF ZELLEN †.
Stadsläkare. — Vimmerby.
F. 1858. † 26 sept.*

E. A. AHLIN †.
Löjtnant. — Västerås.
F. 1858. † 1 sept.*

M. A. H. THELBERG †.
Med. lic. — Nynäshamn.
F. 1860. † 26 sept.*

KARL LUNDBERG. Efter avg. fr. Schartaus hand.-inst. egnade han sig åt köpm.-banan, blev inneh. av firman K. M. Lundberg i Stockh. 74 tills den uppg. i Nord. Kompaniet 02, vari han blev den ene verkst. dir. o. kvarstod t. 12. Led av Sofiahemmets råd, skattmäst. i dess äldershem. Styrled. o. kassaforvalt. i F. V. O. och i stift. I. Hirschs minne, led. av överstyr. o. styr. f. Prins Carls uppfostr. inr., Erik Säterstens nödhj.-fond, v. ordf. i fören. f. de Blindas välf. Hand. sakkunn. led. av Rådhusr., led. av hand.-kammarens skiljenmd, led. av Stockh. grosshand. soc. Skeppsred. deput. led. av Borgerskap. 50 å., styr. f. Borgersk. änkehush. v. ordf. i styr. f. Stockh. borgarskola, led. av styr. f. Stockh. stads sparb., styr. f. Rånte- o. kap.-försäkr.-anst., styr. f. Schartaus hand.-inst. Ordf. f. arméns upphandl.-sakkunniga 15.

ROBERT JOHSON. Efter stud. i elem.-sk. o. hand.-skolor i in- o. utl. anst. å kontor 69, agenturaffär i London 73–75 etabl. sistn. år firma i eget namn i Varberg, överläten 19. Verkst. dir. ångf. a-b. Kattegat i Varberg 1900–17. Styr.-led. i a-b. Göteborg. banks avd.-kontor sdn 05 (ordf.). V. konsul f. Storbritt. sdn 82, f. Nederlånd. sdn 83. V. ordf. i drätselk. 81, ordf. t. 05. Landstingsman 84 09 utom en period.

LUDVIG LUNDIN. Deläg. i a-b. Ludvig Lundins järnaffär i Katrineholm, etabl. 02, dess verkst. dir. 16–19. Stadsfullm. sdn 17, led. av drätselk. s. å., brandchef o. ordf. i brandstyr. sdn 12. Styr.-ordf. i Sydsv. kred. a-b. avd.-kont. sdn 15, v. ordf. i Öppunda här. sparb. sdn 12, i Köpmån. brandförsäkr.-bol. i Katrineh. sdn 16.

JOACHIM BECK-FRIIS. Stud. 79, hovr.-ex. 84, attaché s. å., andre sekr. i Utr.-dep. 86, leg.-sekr. i Washington 90, i St. Petersburg 92, i Berlin 94; tf. chef f. Utr.-dep. polit. avd. 95, kansliordf. o. chef f. samma avd. 96, leg.-råd i Paris 1900, envoyé i Konstantinopel 03, i Wien 05, i Köpenhamn sdn 18. Biografi o. hetsid.-portr. årg. XXI: 37.

OTTO ALMQUIST. Ujltjn. v. Uppl. reg. 80, lär. v. Skjutsk. 90–93 o. 98–04, major 06, övltjn. 11, överste i 5e arméfördeln. samt avsked 16. Inneh. av Sv. Förlådn.-fabr. i Uppsala. Led. av Skytteförb. överstyr. sdn 01, v. ordf. i verkst. utsk. sdn 06. Stadsfullm. i Uppsala sdn 16. V. ordf. i dir. 6. Upps. hosp. sdn 16, ordf. i a-b. Tjdn. Uppsala sdn 17.

SAM. BOLLING. Ujltjn. v. Göta art.-reg. 88 ltjn v. Karlskr. art.-kår 94, kap. i Kustart. 01, stabschef där 02–07, kommandant å Älvsborgs fästn. 08, övltjn. s. å., överste o. chef. f. Karlskrona kustart.-reg. 14. Ordf. i Nya Varvets komm.-st. 11–14. På sin tid ordf. o. flott.-chef i Göteborg. friv. motorb.-ll. Tj.-gt i Österrike–Ungerns armé 14 till krigets utbrott.

EINAR BILLING. Vid återgåvandet i närmast föregående nummer hade av ett beklagligt förbiseende icke medtagits de senaste data, särskilt utnämningen till biskop i Västerås stift 1920, vilken uppgift är att tillfoga förut lämnade data.

OLALLO MORALES. F. 74, elev v. konserv. i Stockh. 91–99, musikstud. i Berlin 99–01, statsstip. 99–04, musikanmäl. i Göteb. Hand. Tjdn. 01–05, kapellmäst. v. Göteb. symf. ork. 05–09, organ. v. Göteb. synagoga 08–09; musikanmäl. i Dag. Nyh. 09–11, i Sv. Dagbl. 11–18. Sekr. i Musik akad. sdn 18, inspekt. f. statsunderstödda orkestrar s. å. i dagarne tillagd professors namn.

JACOB SPENS. Stud. 79, hovr.-ex. 85, v. hvd 88, tf. länsnot. i Jönk. l. 90, ord. 97, landssekr. där sdn 01. Sekr. h. landstinget 90–01. Led. av Riksd. F. K sdn 09, led. av lagutsk. sdn 15, led. av särsk. utsk. f. fögderiförvalt. ordn. samt f. omorg. av o. lönerereg. f. statsdepartementen 17.

ERNST FORSMARK. Stud. 90, med. lic. 02, med. dr. 04. Aman. v. Seraf.-lasar. 02–04, docent i oftalmiatrik v. Karol. inst. 04. Prakt. läk. i Stockh. sdn 05, ögonundersökn. läk. v. Tomtebodas blindinst. 06, v. Stockh. folksk. 06–10; förestånd. f. Seraf.-lasar. ögonopoliklinik 06–07. Överläk. v. Sabatsbergs sjukh. fögdnad. sdn 10. Medic. förf.

GEORG NORDFELD. Stud. 87, intr. i Stockh. stads tjänst 90, anst. å fattigv.-nmd. exped. 99, registr. där 02, fattigv.-insp. assist. 06, fattigv. insp. 19. Led. av eller ordf. i ett flertal filantrop. föreningar m. m.

FREDRIK APPELBERG †. Stud. 58, hovr.-ex. 63, v. hvd 67, häradshövdt. i Kalix doms. 77–15. Led. av Riksd. A. K. 80–81.

PER GUSTAF BERGIN †. Stud. 61, adj. v. Vänersb. h. allm. lärov. 76–06. Mångårig led. av stadsfullm., kyrko- o. skolråd, senare år som v. ordf.

CARL FLEETWOOD †. Stud. 71, jur. utr. kand. 77, v. hvd 79, fiskal i Göta hovr. 87, häradshövdt. i Västra Värends doms. 91; tf. led. av Lagbyrån 97, led. 98. Häradshövdt. i Södra Rostags doms. 03–21.

LORENTZ LINDSKÖG †. Efter avslut. skolng. anst. å bruk, därefter i Göteb. bank där han blev chef f. dess notariatavdeln. Etabl. egen mäkl. o. egend.-agenturfirma o. inneh. denna t. 19. Sistn. år dir. f. Köpmanna-bankens avd.-kontor i Göteb. o. sdn detta övergått i Värml.-banken dir. f. dess avd.-kontor där. Verkst. dir. f. a-b. Molléns granitföredl.-verk.

BENGT LUNDGREN †. Utex. fr. Chalm. inst. 78, förestånd. f. Luleå ängsnick.-fabr. 84, disp. assist. h. A.-B. Bodträskfors 95, förvalt. v. Altpappens såg. 97; byggn.-ing. i Kiruna 1900. Intog under sin mångåriga vistelse här en synnerligen framstående ställning, nämndeman, landstingsman, kyrkovård; när Kiruna 09 blev munic. samh. blev han styr.-ordf., ordf. i brandstyr. samt branchef.

HENRIK AF ZELLEN †. Stud. 77, med. lic. 87, prakt. läk. samt 3 år andre stadsläk. i Sundsvall, lasar.-läk. i Strömstad 96–98, sdn sistn. år stadsläk. i Vimmerby samt sjukhusläk. där sdn 03. Bat.-läk. vid Kalm. reg. 98–09, v. F. Livgren. reg. 09–16. Stadsfullm. under 20 år, därav många år v. ordf., ordf. i hälsov.-nmd.

ERIK AHLIN †. Tj.-g. v. Västmanl. reg. 78–07 då han som fanj. avgick m. underlöjtn. rang. På sin tid led. av Västerås, stadsfullm., verkst. dir. f. Västmanlands Allehandas bolag sdn stift. 11.

MARTIN THELBERG †. Pharmac. kand. i Gävle 80, med. dr. i New York 98, aman. o. underkir. v. City Hosp. o. prakt. läk. i i N. Y. 99–02; stud. i Uppsala 02, med. lic. 05, prakt. läk. i Mariefred s. å., i Nynäshamn 07.

Till bild å sid. 20.
Oscarsteatern i Stockholm hade den 1 okt. premiär på den tyske kompositören Eduard Künnekes operett "Kärleken vaknar". Handlingen, kanske något utdragen, uppbares av en roande, biljant instrumenterad musik, ställvis verkligt stark och äkta känd. Såväl i dramatiskt som i vokalt hänseende fick operetten ett synnerligen gott utförande.

Forts. fr. sid. 28.
påkallades hjälp för befolkningen i det inre av landet då kustbefolkningen förmodligen kan motse understöd i form av nödhjälpsarbete genom de industriella företagen i denna trakt. Några positiva resultat av förhandlingarne i form av beslut om vilka åtgärder som lämpligen borde vidtagas kunde emellertid helt naturligt vid detta första sammanträde icke vinnas.

Efter fotograf. kitché: Bengt Silfversparre.
ENGELBERT HUMPERDINCK. "Hans och Gretas" kompositör, avliden.

Den tyske tonsättaren professor Engelbert Humperdinck avled den 27 sept. i Neu-Strelitz. Född 1854 i Siegborg, Rhenprovinzen, bedrev han musikstudier vid konservatorierna i Köln och München samt därefter i utlandet. På 1880-talet verksam som lärare vid musik konservatoriet i Barcelona beklädde han senare lärarebefattningar vid konservatorierna i Köln, Mains och Frankfurt am Main samt utnämndes slutligen till professor i Berlin. Humperdinck var även tonsättare, i denna sin versamhet starkt påverkad av Wagner, med vilken han stod i nära förbindelse. Bland hans många kompositioner är hans 1893 fullbordade opera "Hans och Greta" den mest kända och högst uppskattade.

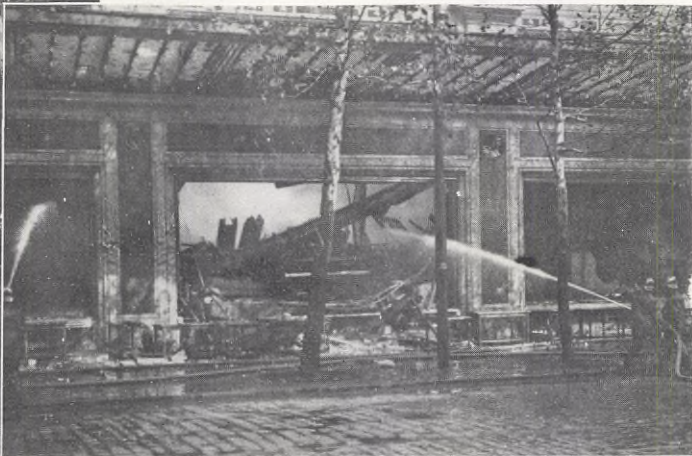
Goda fotografier för omslagsvignetter — genre och landskap — äro välkomna och honoreras vid införandet.

ELDSVÅDA I PRINTEMPS.

Bilder från den förrödande eldsvådan i det stora varuhuset vid Boulevard Haussmann, därvid värden för omkring 80 millioner francs förstördes.

Det bekanta parisiska varuhuset Printemps vid Boulevard Haussmann härjades den 28 sept. av en förrödande eldsvåda. Elden som synes hava uppstått genom kortslutning spred sig genom hisstrummorna till de olika våningarna och lade i aska etablissemangets samtliga nybyggnader. Paris alla brandkårer ryckte till undsättning och lyckades även rädda det äldre byggnadskomplexet. Skadorna anslås till 80 millioner francs.

Den interallierade garantikommisionen här i dagarna i Berlin haft ett första sammanträde med den tyska krigsskadeersättningskommisionen. Vid sammankomsten, vilken var av mera förberedande natur, uppgjordes en plan för de kommande överläggningarna. Bland annat bestämdes, att den tyska kommissionen skall lämna meddelande om de erfarenheter, som blivit gjorda vid uppbringandet av den under sistlidne augusti till ententen utbetalade första guldmilliarder Mark.

Efter fotografier.

DEN INTERALLIERADE GARANTIKOMMISSIONEN SAMLAD I BERLIN. Fr. v. sittande: Graziadei (Italien), Bemelman (v. president, Belgien), Mauclerc (president, Frankrike), Leith-Ross (England), Logan (Förenta Staterna); Stående främst: Foberti, Denis, Haguenin, Finlayson, Sommerville-Smith, Frere, Minost, Mathieu, Weill-Raynall, Bate; bakom dem: Hooper, Frederix, Hess, Gaillet-Billoteau, Bardy.

Kliché: Goes litogra & Klichéanstalt, Gm

**Bliv
medarbetare
i Hvar 8 Dag!**

* Fier fotografi.

DOUGLAS FAIRBANKS MED SIN MAK, MARY PICKFORD, SAMT CHARLIE CHAPLIN. Foto vid Chaplins avresa från Amerika.

Kliché: Gots Bildbyrå & Klichéanstalt, Gb.

Till bild å sid. 23.

Lördagen den 1 Okt. framförde Kungl. Dramatiska Teatern för första gången i Sverige den bekante engelske författaren Bernards Shaws egenomliga komedi "Heartbreak House" på svenska kallad "Vila Hjärtedöd". Pjäsen är typisk för författaren, som med Heartbreak House vill symbolisera det europeiska och i synnerhet det engelska kultursamhället åren före och under kriget och hela stycket igenom gisslar han med aldrig svikande cynism och skarp kvickhet detta samhälles alla brister. Någon direkt handling kan man ej tala om, det hela tilldrager sig under en eftermiddag och kväll ute på ett engelskt lantställe dit en massa personer samlats, vilka under samtal få tillfälle framsäga alla Shaws bitande paradoxer och elakheter. Skådespelarna äro också endast dockor i författarens hand och någon huvudfigur kan man ej spåra.

Nästan hela teaterns ensemble var i elden. Man lade dock främst märke till hr Tore Svennberg som kapten Shotover, en åttioårig gammal sjöbjörn, skarp och bitter men också godhjärtad samt hans

Efter fotografi.

Kliché: Gots, Gbg.

CHARLIE CHAPLIN OCH POLA NEGRI.

Fotografi tagen i Berlin i dessa dagar. Observera att Chaplin har minst ett par skor utom sin över världen kända och högeligen populära fotbeldämad.

båda döttrar Mrs Huzabye—Signe Kolthoff—och lady Utterwood—Tyra Zanderholm. Den förstnämnda gjorde en utmärkt bohemetyp, utmanande, frispråkig och fru Zanderholm var briljant som en högaristokratisk, konventionell och kvick kokett. Vidare bör nämnas fröken Jessie Wessel, som Ellie Dunn, en fattig flicka som gifte sig med den gamle kapten Shotover. Hon genomförde sin synnerligen svårspelade roll utmärkt och var mycket söt att skåda. Stycket hör på långt när ej till Shaws bästa, ej ens i England har det gjort någon lycka och för svensk publik saknar det egentligen varje intresse.

INNEHÅLL; Direktör Melcher Lyckholm (biografi och helsidesporträtt). — Nyutnämnda svenska sändebud. — Norrlands länshövdingar konferera med arbetslöshetskommissionen. — Lord Robert Cecil. — Greklands nye minister i Stockholm. — Skandinaviskt tidningsmannamöte i Polen. — Svensk 1700-talskonst utställes i Köpenhamn. — Tonsättaren Engelbert Humperdinck †. — Kungl. Automobilklubbens nya klubblokal. — Internationella garantikommissionen samlad i Berlin. — Venizelos. — Teaterpremiärer i Stockholm och Göteborg. — Svenska Pointerklubben höstprov. — Porträtt och bilder till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri.

Eftertryck av text eller illustrationer i HVAR 8 DAG ut-n angivande av källan förbjudes vid laga påfölj.

För Berättelser och Historietter gäller ovillkorligt förbud.